

কৃষক ৰাইজলৈ গোহাৰি

আমাৰ এই 'ঘৰে - পথাৰে' পত্ৰিকাখনৰ ই-সংস্কৰণ মুকলি কৰা হৈছে। গতিকে কৃষক ৰাইজে আমাৰ ৱেব চাইট www.aau.ac.in লগ অন কৰি 'ঘৰে-পথাৰে' ই-সংস্কৰণৰ সুবিধা গ্ৰহণ কৰিব পাৰিব।
মুখ্য সম্পাদক
'ঘৰে-পথাৰে'
সম্প্রসাৰণ শিক্ষা সঞ্চালকালয়
অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়, যোৰহাট

ঘৰে-পথাৰে

পষেকীয়া কৃষি পত্ৰিকা
অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়, যোৰহাট

এই সংখ্যাত আছে -

বিষয়	পৃষ্ঠা
□ গ্ৰীষ্মকালীন মাটিমাহ-মণ্ডমাহৰ ২	
□ উন্নত পদ্ধতিৰে মৰাপাটৰ ... ২	
□ হাঁহৰ বজা ৰাজহাঁহ পালন ... ২	
□ আমাৰ একাষাৰ ৩	
□ মাহটোৰ কৃষিকৰ্ম ৩	
□ উদ্যান শস্য ৩	

□ ৪৫ তম বছৰ □ ৫ম সংখ্যা □ ১ মাৰ্চ - ২০২৪ □ ১৬-৩০ ফাণ্ডন, ১৯৪৫ শক □ মূল্য - ১.০০ টকা □ GHARE - PATHARE □ PMG - 19 of 2005 - 06

অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ২৩ তম সমাবৰ্তন সম্পন্ন

যোৱা ১৭ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ২৩ তম সমাবৰ্তন ৬ মাৰ্চৰ চন্দ্ৰ দাস সোঁৱৰণী প্ৰেক্ষাগৃহত এক গাভীৰূপৰ পৰিবেশত সম্পন্ন হৈ যায়। অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আচাৰ্য তথা ৰাজ্যপাল গুলাব চান্দ কাটাৰিয়াই পৌৰহিত্য কৰা এই সমাবৰ্তনত কৃষি আৰু আনুসংগিক বিজ্ঞানৰ শিক্ষার্থীসকলক ডিগ্ৰীসমূহ প্ৰদান কৰে। সমাবৰ্তনত অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অন্তৰ্গত ৯ খন মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষার্থীসকলক স্নাতক আৰু স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰীৰ লগতে পি এইচ ডি লাভ কৰা ৫৫০ গৰাকীক আনুষ্ঠানিকভাৱে ডিগ্ৰী প্ৰদান কৰা হয়। সমাবৰ্তনত বক্তব্য আগবঢ়াই ৰাজ্যপালগৰাকীয়ে কৃষি শিক্ষাৰ জৰিয়তে কেৰিয়াৰ গঢ়ি আনক সেৱা কৰাৰ লগতে অসীম সম্ভাৱনাৰ দুৱাৰ মুকলি কৰিব পাৰিবুলি মত ব্যক্ত কৰে। কৃষি শিক্ষাৰ জৰিয়তে সৰ্বাধিক লাভ অৰ্জন কৰিবলৈ জ্ঞান আৰু ক্ষমতাৰ জৰিয়তে নতুন নতুন পৰিক্ৰমাৰ

বিষয়ে অৱগত হ'ব লাগিব বুলি কৈ এই প্ৰয়াসেৰে এখন সমৃদ্ধিশালী দেশ গঢ় দিয়াত সহায়ক হ'ব বুলি মত পোষণ কৰে।

কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ে কৃষি শিক্ষা, গৱেষণা আৰু সম্প্ৰসাৰণৰ হকে উৎসৰ্গিত মনোভাৱেৰে কাম কৰাৰ বিষয়ে উল্লেখ

উদ্যান শস্য, পশুপালন আদি বিভাগৰ মন্ত্ৰী অতুল বৰাই সন্মানীয় অতিথি হিচাপে অংশগ্ৰহণ কৰি কৃষিৰ বহনক্ষম উন্নয়নৰ

ধৰণৰ কৃষিকাৰ্য আৰু কৃষি ব্যৱসায়ৰ জৰিয়তে অসমৰ কৃষিক্ষেত্ৰক আগুৱাই নিবলৈ প্ৰয়াস কৰা হৈছে বুলি প্ৰকাশ কৰে। এক্ট ইষ্ট পলিচিৰ জৰিয়তে অসমৰ কৃষিক্ষেত্ৰক উপকৃত হৈছে বুলি উল্লেখ কৰি বিদেশী বজাৰলৈ অসমৰ সামগ্ৰীৰ ৰপ্তানিৰ জৰিয়তে অসমৰ কৃষিৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যতৰ সাক্ষ্য বহন কৰিছে বুলি আশা ব্যক্ত কৰে। বিশিষ্ট অৰ্থনীতিবিদ তথা নীতি আয়োগৰ সদস্য অধ্যাপক ৰমেশ চান্দে সমাবৰ্তনত ভাষণ প্ৰদান কৰি অসম তথা উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলত কৃষি বিপন্নৰ বহু সুযোগ আছে বুলি উল্লেখ কৰি কৃষি শিক্ষার্থীসকলক আগবাঢ়ি আহিবলৈ আহ্বান জনায়। এই সমাবৰ্তন অনুষ্ঠানত অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰিচালনা সমিতিৰ সদস্যসকল, অধিবিদ্যা পৰিষদৰ সদস্যসকল, বিজ্ঞানগুৰু সকল, সঞ্চালকসকল, মূৰব্বী অধ্যাপক বিজ্ঞানীসকল, গৱেষকসকল আৰু শিক্ষার্থীসকলে অংশগ্ৰহণ কৰে।

সমাবৰ্তন অনুষ্ঠানৰ মঞ্চত বাওঁফালৰ পৰা ক্ৰমে বিশিষ্ট অৰ্থনীতিবিদ তথা নীতি আয়োগৰ সদস্য অধ্যাপক ৰমেশ চান্দ, কৃষিমন্ত্ৰী অতুল বৰা, আচাৰ্য তথা ৰাজ্যপাল গুলাব চান্দ কাটাৰিয়া, অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য ড° বিদ্যুৎ চন্দ্ৰন ডেকা আৰু পঞ্জীয়ক তপন গোহাঁইৰ লগতে অন্যান্য বিশিষ্ট ব্যক্তিসকল

সমাবৰ্তনত অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য ড° বিদ্যুৎ চন্দ্ৰন ডেকাই অসম

কৰি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সফলতাৰ আভাষ দাঙি ধৰে। সমাবৰ্তনত অসম চৰকাৰৰ কৃষি,

বাৰে অসম চৰকাৰে লোৱা পদক্ষেপৰ বিষয়ে সদৰি কৰে। জৈৱিক কৃষি আৰু ভিন্ন

মাণ্ডলিক গৱেষণা আৰু সম্প্ৰসাৰণ পৰামৰ্শদাতা সমিতিৰ খাৰিফকালীন সভা সম্পন্ন

নগাওঁ জিলাৰ চিলঙনিত অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ মাণ্ডলিক গৱেষণা কেন্দ্ৰৰ সভাকক্ষত যোৱা ২১ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে মধ্য ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকা মণ্ডলৰ মাণ্ডলিক গৱেষণা আৰু সম্প্ৰসাৰণ পৰামৰ্শদাতা সমিতিৰ এখন খাৰিফকালীন সভা অনুষ্ঠিত হৈ যায়। সহকাৰী কৃষি সঞ্চালক নিখিল নাৰায়ণ বৰুৱাৰ সভাপতিত্বত অনুষ্ঠিত উদ্বোধনী অনুষ্ঠানত অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সহযোগী গৱেষণা সঞ্চালক (কৃষি) ড° মৃগাল শইকীয়া আৰু নগাওঁ কৃষি বিজ্ঞান কেন্দ্ৰৰ মূৰব্বী ড° নিৰঞ্জন ডেকাৰ লগতে অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ জ্যেষ্ঠ সম্প্ৰসাৰণ বিশেষজ্ঞ ড° মোহন কুমাৰ শৰ্মা উপস্থিত থাকে। ড° ৰুদ্ৰ নাৰায়ণ বৰকটকীয়ে আঁত ধৰা এই সভাখনত মাণ্ডলিক গৱেষণা কেন্দ্ৰ, চিলঙনিৰ মুখ্য বিজ্ঞানী ড° হিৰণ্য কুমাৰ বৰাই আদৰ্শী ভাষণ আগবঢ়ায়। নগাওঁ, হোজাই, মৰিগাওঁ জিলাৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ পৰা অহা কৃষকে অংশগ্ৰহণ কৰা এই সভাতেই কৃষক তথা

আন জিঞ্জীৱ্যব্যক্তিৰ বাবে মাণ্ডলিক গৱেষণা কেন্দ্ৰ, চিলঙনিৰ কেইবাজনো বিজ্ঞানীয়ে প্ৰস্তুত কৰি উলিওৱা প্ৰশিক্ষণ হাতপুথি আৰু কাৰিকৰী বুলেটিন উন্মোচন কৰা হয়। সৰ্বভাৰতীয় সমন্বিত বীজ অনুসন্ধান প্ৰকল্পৰ সৌজন্যত প্ৰকাশিত দুখন প্ৰশিক্ষণ হাতপুথি

কৃষক-পশুপালকৰ জীৱিকা উন্নীতকৰণ প্ৰকল্প শীৰ্ষক সজাগতা অনুষ্ঠান সম্পন্ন

ভাৰতীয় কৃষি অনুসন্ধান পৰিষদ আৰু পশ্চিমবংগৰ কলকাতাত স্থিত পূৰ্বাঞ্চলীয় ৰাষ্ট্ৰীয় দুগ্ধ গৱেষণা প্ৰতিষ্ঠানৰ যৌথ উদ্যোগত তথা অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধীনস্থ ধুবুৰী আৰু বগুড়াইগাওঁ কৃষি বিজ্ঞান কেন্দ্ৰৰ সহযোগত যোৱা ২১ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে কৃষকৰ বাবে কৃষক-পশুপালকৰ জীৱিকা উন্নীতকৰণ শীৰ্ষক সজাগতা অনুষ্ঠান এটি সম্পন্ন কৰা হয়। এই উপলক্ষে বহলপুৰ হলদিবাৰীস্থিত ধুবুৰী কৃষি বিজ্ঞান কেন্দ্ৰৰ চৌহদত অনুষ্ঠিত এই সজাগত

(৪ পৃষ্ঠাৰ ৫ কলমত চাওক)

(৪ পৃষ্ঠাৰ ৫ কলমত চাওক)

বৈজ্ঞানিক উপদেষ্টা সমিতিৰ সভা সম্পন্ন

কৃষি বিজ্ঞান কেন্দ্ৰ, শোণিতপুৰ ৪ অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধীনস্থ শোণিতপুৰ কৃষি বিজ্ঞান কেন্দ্ৰৰ বৈজ্ঞানিক উপদেষ্টা সমিতিৰ সভাখন যোৱা ২২ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে কেন্দ্ৰটোৰ নপামস্থিত কাৰ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হৈ যায়। সভাৰ আৰম্ভণিতে শোণিতপুৰ জিলা আয়ুক্ত দেৱ কুমাৰ মিশ্ৰই এটা পৰামৰ্শ কেন্দ্ৰ উদ্বোধন কৰে য'ত শাৰীৰিক আৰু মানসিক স্বাস্থ্য সম্পৰ্কীয় পৰামৰ্শৰ লগতে নিজাকৈ উদ্যোগ গঠন কৰিব পাৰে সেইবিষয়ে পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা হ'ব। অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সহযোগী সম্প্ৰসাৰণ শিক্ষা সঞ্চালক ড° ৰণজিৎ কুমাৰ সাউদৰ সঞ্চালনাত অনুষ্ঠিত হোৱা সভাখনৰ উদ্দেশ্য ব্যাখ্যা আৰু আদৰ্শী ভাষণ প্ৰদান কৰে শোণিতপুৰ কৃষি বিজ্ঞান কেন্দ্ৰৰ মূৰব্বী ড° অঙ্গনা শৰ্মাই। অনুষ্ঠানত মুখ্য অতিথি হিচাবে অংশগ্ৰহণ কৰি জিলা আয়ুক্ত দেৱ কুমাৰ মিশ্ৰই বৈঠকৰ শুভাৰম্ভ কৰে। বৈঠকত কৃষি, মীন আৰু পশুপালন বিভাগৰ

বিশেষজ্ঞসকলে অংশগ্ৰহণ কৰি নিজৰ বিভাগে কেন্দ্ৰটোৰ সহযোগত গ্ৰামীণ অৰ্থনীতি শক্তিশালী কৰাৰ লগতে নিবনুৱা যুৱক-যুৱতী সংস্থাপনৰ ক্ষেত্ৰত বিগত বছৰত অনুষ্ঠিত কৰা প্ৰশিক্ষণৰ বিতং আলোচনা কৰা হয়। উল্লেখ্য যে কেন্দ্ৰটোৱে যোৱা বছৰত কৃষি, মীন আৰু পশুপালন বিভাগৰ অধীনত ৬০ টা প্ৰশিক্ষণ অনুষ্ঠিত কৰি ১৫০০ যুৱক-যুৱতী, কৃষক, অঙ্গণবাড়ী কৰ্মী, কৃষি সখী, মৎস্য সখী আৰু পশু সখীক প্ৰশিক্ষণ প্ৰদান কৰা বুলি জানিব পৰা গৈছে। আনহাতে এই অনুষ্ঠানতে আগন্তুক বৰ্ষত ৰূপায়ণ কৰিবলৈ পৰিকল্পনা কৰা আঁচনিৰ সন্দৰ্ভত বিতংভাৱে পৰ্যালোচনা কৰা হয়। সভাত শোণিতপুৰ জিলা পৰিষদৰ মুখ্য কাৰ্যবাহী বিষয়া কৰবী শইকীয়া, জিলা কৃষি বিষয়া পঞ্চজ কুমাৰ শইকীয়া, বিশ্ৰামথ কৃষি মহাবিদ্যালয়ৰ সহযোগী বিজ্ঞানগুৰু ড° বি পি গৌতম, এ.আই.চি.আৰ.পি.ৰ মুখ্য কৃষি (৪ পৃষ্ঠাৰ ৪ কলমত চাওক)

কাঠআলুৰ উন্নত কৃষি পদ্ধতি

আমি দৈনন্দিন জীৱনত ব্যৱহাৰ কৰা পাচলিবোৰৰ ভিতৰত কাঠআলুক এবিধ অতি পুষ্টিকৰ, সুস্বাদু পাচলি হিচাপে গণ্য কৰা হয়। ইয়াৰ গা-গছ বা কাণ্ডত চাৰিডাল বা ততোধিক পাখিৰ নিচিনা অংগ থাকে আৰু এইবোৰ সদায় সোঁফালে বগাই যায়। আলুবিলাক বিভিন্ন আকৃতিৰ হয় যদিও দীঘলীয়া আকৃতিৰ আলু অধিক পৰিমাণে দেখা যায়। আলুৰ ওপৰৰ আৱৰণখন ক'লা বা মুগা বৰণৰ আৰু ভিতৰৰ অংশ বগা, পাতল হালধীয়া বা পাতল বেঙুনীয়া বৰণৰ হয়। এজোপা গছত ১-৩ টালৈ আলু লাগে। আমাৰ দেশত খেতিয়কসকলে কাঠআলু বিভিন্ন খেতিৰ লগত একেলগে কৰে। কাঠআলুত ১৮ ৰ পৰা ২০ শতাংশ শ্বেতসাব থাকে। এইবিধ আলু বিভিন্ন ধৰণেৰে বান্ধি খাব পাৰি।

মাটি আৰু জলবায়ু: কাঠআলুৰ বাবে সাৰুৱা, দ'লৈ শিপাব পৰা বালিযুক্ত পলসুৱা মাটিৰ

আৱশ্যক। পানী জমা হোৱা মাটিত কাঠ আলুৰ খেতি কৰিব নোৱাৰি। কাঠআলু যিহেতু দীৰ্ঘদিনীয়া শস্য গতিকে ই অধিক পটাছযুক্ত মাটিতে পচন্দ কৰে। মাটিডৰাত ছাই মিহলি কৰি দিলে পটাছৰ পৰিমাণ বৃদ্ধি পায়। কাঠআলুৰে বেছি ছাঁ আৰু ঠাণ্ডা পৰিবেশ সহ্য কৰিব নোৱাৰে।

জাত নিৰ্বাচন: কাঠআলুৰ অনুমোদিত জাতবিলাক হ'ল কুঁৱৰী আলু, ডি এ-৪৮ আৰু ডি এ-৩০। ইয়াৰ বাহিৰেও খেতিয়কসকলে কিছুমান থলুৱা সঁচ ব্যৱহাৰ কৰে।

বোৱা সামগ্ৰী প্ৰস্তুতকৰণ: কাঠআলু যিহেতু অংগজ প্ৰজননৰ দ্বাৰা বিস্তাৰ হয়, সেইবাবে ইয়াৰ জঞ্জৰ আলুৰে সৰু সৰু কেবলটিবা সৰু সৰু নকটকৈ বোৱা সামগ্ৰী হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা হয়। বীজ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ কাটি লোৱা আলুবিলাকৰ ওজন ২০০-২৫০ গ্ৰাম হ'ব লাগে আৰু এইবোৰত এটা বা দুটা চকু থাকে। আলুৰে বৰমতে এনেদৰে বান্ধি লাগে যাতে

প্ৰত্যেকটো কটা অংশতে আলুৰ ওপৰৰ অংশ, মাজৰ অংশ আৰু তলৰ অংশ থাকে। বোৱাৰ আগতে সুকাৰোৰ গোৰৰ পানীত ডুৱাই ৩-৪ শুকুৱাব লাগে। অধিক উৎপাদন পাবলৈ কাঠআলুক ২-৩ মাহমান সুপ্ত অৱস্থাৰ দৰকাৰ হয়, সেইবাবে আলুৰে চপোৱাৰ পিছত ৩.১ শতাংশ মেলিক হাইড্ৰাজাইড দ্ৰৱত ১০ ঘণ্টা সময় ডুৱাই ৰাখিব লাগে যাতে সোনকালে গজালি নোলায়।

বোৱাৰ সময়: কাঠআলু বোৱাৰ উপযুক্ত সময় হ'ল বহাগ - জ্যৈষ্ঠ মাহ।

মাটি প্ৰস্তুতকৰণ আৰু ৰোপণ: কাঠআলু ভালদৰে বৃদ্ধি হ'বলৈ যিহেতু টিলা মাটিৰ আৱশ্যক হয় সেইবাবে বাচনি কৰা মাটিডোখৰ ২-৩ বাৰ ২০-২৫ ছেঃমিঃ দৈৰ্ঘ্য হাল বাই ল'ব লাগে। ইয়াৰ পিছত ৪৫ ছেঃমিঃ বহল আৰু ৯০ ছেঃমিঃ গভীৰতাৰ একো একোটা গাত ১ মিটাৰ আঁতৰে আঁতৰে খান্দি লৈ গাঁতটো চাৰিভাগৰ তিনিভাগ পচন সাৰ আৰু

মাটিৰ মিশ্ৰণেৰে পূৰাই ল'ব লাগে। এই মিশ্ৰণৰ ওপৰত আলুৰ টুকুৰাবোৰৰ চকু ওপৰমূৰাকৈ ৰাখি মাটিৰে ঢাকি গাঁতটো পূৰাই পেলাব লাগে।

সাৰ প্ৰয়োগ: এবিধা মাটিৰ বাবে প্ৰয়োজন হোৱা সাৰৰ পৰিমাণ হ'ল ২৩ কিলোগ্ৰাম ইউৰীয়া, ৫০ কিলোগ্ৰাম চুপাৰ ফসফেট আৰু ১৬ কিলোগ্ৰাম পটাছ। এই সাৰখিনি দুভাগ কৰি দুবাৰ বেলেগে বেলেগে প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। এভাগ আলুৰ পৰা পোখা ওলোৱাৰ এক বা দুই সপ্তাহৰ পাছত আৰু আনটো ভাগ এক ডেৰমাহৰ পিছত প্ৰয়োগ কৰি গছৰ ওৰিত মাটি চপাই দিব লাগে।

পৰিচৰ্যা: কাঠআলুক বগাই যাবলৈ আশ্ৰয় হিচাপে গছৰ ডাল বা বাঁহৰ জেং আদিৰ আৱশ্যক হয়। সেইবাবে গছজোপা বাঢ়ি অহাৰ লগে লগে ওচৰতে গছৰ ডাল বা জেং পুতি বগাবলৈ সুবিধা কৰি দিব লাগে। ঘৰতে খাবলৈ কৰা কাঠআলুৰ গছ তামোল বা অন্য ওখ গছতো বগাই যাবলৈ দিব পাৰি। কাঠআলুৰ গজালি ওলাবলৈ প্ৰায় ৪০ দিন মানৰ আৱশ্যক হয় আৰু এই সময়খিনিত

বন-বাতবোৰ নিৰাই থাকিব লাগে। গজালি ওলোৱাৰ এসপ্তাহৰ পিছত অলাগতিয়াল বন-বাতবোৰ গুচাই পাতলিয়াকৈ মাটি চপাই দিব লাগে। প্ৰথমবাৰ মাটি চপোৱাৰ এমাহৰ মূৰত দ্বিতীয়বাৰ বাবে মাটি চপাই দিব লাগে। **শস্য ৰক্ষা:** কাঠআলুৰ অনিষ্টকাৰী বেমাৰ সাধাৰণতে দেখা নাযায়। কেতিয়াবা ফ্লেল নামৰ এবিধ পোকৰ পৰা শস্যডৰা ৰক্ষা কৰিবলৈ ২ মিলিমিটাৰ নুভাক্ৰেশ নামৰ দৰৱ এক লিটাৰ পানীৰ লগত মিহলাই বোৱা সামগ্ৰীবোৰ এই মিশ্ৰণত দহ মিনিট সময় ডুৱাই ৰখাৰ পিছতহে ৰাৰ লাগে।

শস্য চপোৱা: কাঠআলু বোৱাৰ ৭-৯ মাহৰ পিছত চপাৰ পৰা হয়। এইখিনি সময়ত লতাৰিলাক শুকাই মৰাই যায় আৰু তেতিয়াই আলুবোৰ মাটিৰ তলৰ পৰা খান্দি উলিয়াই আনিব লাগে।

উৎপাদন: উন্নত কৃষি প্ৰণালীৰে কাঠআলুৰ খেতি কৰিলে প্ৰতি হেক্টৰত ১৬-২৪ টন উৎপাদন পাব পাৰি। (পুনৰ মুদ্ৰিতঃ)

শ্ৰীমতী ইৰা শৰ্মা

উন্নত পদ্ধতিৰে মৰাপাটৰ খেতি

আঁহজাতীয় শস্যৰ ভিতৰত মৰাপাট অন্যতম। ই এবিধ লাভজনক খেতি আৰু আমাৰ ৰাজ্যৰ আঁহজাতীয় শস্যৰ মুঠ কৃষিভূমিৰ সিংহভাগ দখল কৰি আছে। যোৱা ২০১৮-১৯ বৰ্ষত অসমৰ প্ৰায় ৬৬ হেজাৰ হেক্টৰ কৃষিভূমিত মৰাপাটৰ খেতি কৰি প্ৰায় ৭৬২ হেক্টৰ টন উৎপাদন হৈছিল। এইবিধ শস্যই জাতীয় আৰু দেশৰ অৰ্থনীতিত যথেষ্ট অৰিহণা যোগাই আহিছে। মৰাপাটৰ আঁহৰ পৰা বস্তা, বেগ, বিভিন্ন ধৰণৰ অলংকাৰিক সামগ্ৰী তৈয়াৰ কৰা হয়। মৰাপাটৰ পৰা প্ৰস্তুত কৰা বিভিন্ন সামগ্ৰী আৰু অশোধিত আঁহ

ৰপ্তানি কৰি আমাৰ দেশে বছৰি বহু টকা উপাৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হয়। অসমত তিতামৰা (কেপচুলাৰিজ) আৰু মিঠামৰা (অলিট'ৰিয়াছ) এই দুয়োবিধ মৰাপাটৰে খেতি কৰা হয়। এই মৰাপাট দুবিধৰ খেতি উন্নত কৃষি পদ্ধতি অৱলম্বন কৰি কৰিলে আমাৰ কৃষকে ভাল উৎপাদন ও উন্নতমানৰ মৰাপাট পাবলৈ সক্ষম হ'ব। সেয়ে মৰাপাটৰ উন্নত কৃষি পদ্ধতিৰ সম্পৰ্কে চমুকৈ আলোচনা কৰা হ'ল।

জাত নিৰ্বাচন: অসমৰ বাবে অনুমোদিত তিতামৰাৰ উন্নত জাতবোৰ হৈছে- জে আৰ চি-২১২, জে আৰ চি-৩২১, জে আৰ চি-

৭৪৪৭, ইউ পি চি-৯৪, এন চি জে-৭, অপেশ্বৰী আৰু খ্যাতি। আনহাতে মিঠামৰাৰ উন্নত জাতবোৰ হ'ল- জে আৰ অ'-৫২৪, জে আৰ অ'-৭৮৩৫, জে আৰ অ'-৬৩২, হেল-২, তৰপ আদি।

খেতিৰ সময়: তিতামৰা সিঁচাৰ উপযুক্ত সময় হ'ল মাৰ্চৰ মাজভাগৰ পৰা এপ্ৰিললৈ আৰু মিঠামৰাৰ মাৰ্চৰ মাজভাগৰ পৰা মে' মাহলৈ।

বীজৰ পৰিমাণ: শৰীৰবদ্ধভাৱে সিঁচিলে তিতামৰাৰ বাবে বিঘাই প্ৰতি ৮০০-৯০০ গ্ৰাম আৰু মিঠামৰাৰ বাবে ৬০০-৮০০ গ্ৰাম বীজৰ প্ৰয়োজন। আনহাতে ছিটাই সিঁচিলে

তিতামৰাৰ বাবে বিঘাই প্ৰতি ১৩০০-১৫০০ গ্ৰাম আৰু মিঠামৰাৰ বাবে ৮০০-৯০০ গ্ৰাম বীজৰ প্ৰয়োজন।

পথাৰ প্ৰস্তুতি: মৰাপাট খেতিৰ বাবে পলসুৱা বালিচিঁহীয়া মাটি উপযোগী। মাটিডৰা ৫-৬ বাৰ হালবাই মৈয়াই সমান কৰি ল'ব লাগে। উইপৰুৱা, উইচিৰিঙা আদি পোকে যাতে শস্য নষ্ট কৰিব নোৱাৰে তাৰ বাবে মালাথিয়নৰ গুড়ি ঔষধ প্ৰতি বিঘাত ৪ কিঃগ্ৰাঃ ছিঁপত ছিটাই মাটিৰ লগত ভালদৰে মিহলাব লাগে। মাটিৰ অম্লতা (পি.এইচ) ৫.৫তকৈ কম থকা মাটিত অম্লতা অনুযায়ী ২.৫-৪.০ কুইণ্টল চূণ প্ৰতি বিঘাত সিঁচাৰ প্ৰায় ২১ দিনৰ আগতে প্ৰয়োগ কৰি মাটিৰ লগত ভালদৰে মিহলাই দিব লাগে। এনেধৰণে চূণ প্ৰত্যেক তিনি বছৰৰ মূৰে

মূৰে প্ৰয়োগ কৰা দৰকাৰ। **সাৰৰ পৰিমাণ আৰু প্ৰয়োগ প্ৰণালী:** মাটিডৰা প্ৰস্তুত কৰাৰ সময়ত বিঘাই প্ৰতি ৬-৭ কুইণ্টল গোবৰ বা পচনসাৰ প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। জৈৱিক সাৰে মাটিৰ গুণাগুণ উন্নত কৰাৰ লগতে ৰাসায়নিক সাৰৰ কাৰ্যদক্ষতা বৃদ্ধি কৰে। তিতামৰাৰ ক্ষেত্ৰত বিঘাই প্ৰতি ১২ কিঃগ্ৰাঃ ইউৰীয়া, ২০ কিঃগ্ৰাঃ চুপাৰ ফসফেট আৰু ৭ কিঃগ্ৰাঃ পটাছ সাৰ প্ৰয়োগ কৰিব আৰু মিঠামৰাৰ ক্ষেত্ৰত ৯ কিঃগ্ৰাঃ ইউৰীয়া, ২০ কিঃগ্ৰাঃ চুপাৰ ফসফেট আৰু ৬ কিঃগ্ৰাঃ পটাছ সাৰ প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। আধাভাগ ইউৰীয়া আৰু চুপাৰ ফসফেট সাৰৰ লগতে সমুদায় পটাছ সাৰ মাটি প্ৰস্তুত কৰাৰ সময়ত প্ৰয়োগ কৰি বাকী থকা (৪ পৃষ্ঠাৰ ২ কলমত চাওক)

হাঁহৰ ৰজা ৰাজহাঁহ পালন

ৰাজহাঁহ পালনে গাঁৱৰ আটাইতকৈ দুখীয়া জনৰ খাদ্য আৰু পৰিপুষ্টি সুৰক্ষা আৰু গ্ৰাম্য জীৱিকা নিৰাপত্তাহীনতা হ্ৰাস কৰাত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে। ৰাজহাঁহ পামৰ পৰা কম মূলধন বিনিয়োগ কৰি অধিক লাভ কৰিব পাৰি। ৰাজহাঁহ যিকোনো পামৰ এক উপাদান হিচাবে পালন কৰিব পাৰি। যেনে সংমিশ্ৰিত পাম, সুসংহত পদ্ধতি বা নিৰ্দিষ্ট পাম হিচাবে পালন কৰিব পাৰি। ৰাজহাঁহ পামৰ বাবে মাত্ৰ দৰকাৰ হয় সুৰক্ষিত এলেকা, সাঁতুৰিবৰ বাবে পানী আৰু পৰ্যাপ্ত পৰিমাণে ঘাঁহ। ৰাজহাঁহ অকল অলংকাৰিক বাবে নহয় মূলতঃ মাংসৰ বাবে প্ৰতিপালন কৰে। প্ৰায় ৪০০০ বছৰৰ আগতে ইজিপ্তত ৰাজহাঁহ যে পোহনীয়া আৰু ইয়াৰ মাংস খাব পাৰি তাক আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। এতিয়া সমগ্ৰ পৃথিৱীতে ৰাজহাঁহ পোৱা যায়। ৰাজহাঁহ অকল

কণী, মাংস, অলংকাৰিক, ধৰ্মীয় প্ৰতীক হিচাবে পালন কৰাৰ উপৰিও ঘৰৰ চৌহদৰ পহৰা দি থাকে। ইয়াৰ উপৰিও গাঁৱৰ মানুহৰ বিশ্বাস আছে যে ৰাজহাঁহ ঘৰৰ শাস্ত্ৰি প্ৰতীক হয়। কিছুমান ধৰ্মীয় অনুষ্ঠান যেনে নামঘৰ, মন্দিৰ আৰু থানত সৰহ সংখ্যক ৰাজহাঁহ পালন কৰা দেখা যায়।

ভাৰতবৰ্ষত মূলতঃ দুই প্ৰকাৰৰ ৰাজহাঁহ পোৱা যায় যেনে বগা আৰু মটিয়া ৰঙৰ। ৰাজহাঁহ সাধাৰণতে ঘৰৰ পিছফালৰ চোতালত পোহা পদ্ধতি, মুক্ত পৰিসৰ পদ্ধতি বা অৰ্দ্ধ বিস্তৃত পদ্ধতিত গাঁৱৰ মহিলা খেতিয়কে পালন কৰি পৰিপূৰক উপাৰ্জন লাভ কৰিব পাৰে। সাধাৰণতে ৰাজহাঁহ ৰাতিপুৱাই এৰি দিয়ে আৰু ওচৰৰ পুখুৰী বা জান-জুৰিত সাঁতুৰি থাকে। ঘৰতে থকা খাদ্য যেনে চাউল, ভাত আদি দিয়া হয় আৰু ওচৰ-পাজৰে থকা পথাৰৰ

সেউজীয়া ঘাঁহ আদি খায়। ৰাতি শুবৰ বাবেহে অকল আশ্ৰয় ঘৰৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। ৰাজহাঁহে সদায় নিজে পৰিষ্কাৰ হৈ থাকে আৰু চাৰিওফালৰ পৰিবেশও পৰিষ্কাৰ কৰি ৰাখে। ৰাজহাঁহে কেতিয়াও লেতেৰা ঠাইত চলা-ফুৰা নকৰে আৰু নলা-নৰ্দমা আদিত কেতিয়াও খাদ্য নাখায়।

ৰাজহাঁহে সদায় পানীত প্ৰজনন কৰে। শৰীৰৰ ওজন বেছি হোৱাৰ বাবে পানীত উপযুক্ত প্ৰজনন সম্ভৱ হয়। ৰাজহাঁহে বছৰত দুটা সময়কালত কণী পাৰে। জানুৱাৰী - আগষ্ট মাহৰ ভিতৰত। ৰাজহাঁহে বছৰত মাত্ৰ ৫০-৬০ টা মানহে কণী পাৰে। কিন্তু কণীৰ পৰা পোৱালি হোৱা হাৰ অতি কম। কণী সাধাৰণতে ৰাতি বা কাহিলী পূৱতে পাৰে। কণীবোৰৰ ওজন প্ৰায় ১৩০-১৪০ গ্ৰাম মান হয়। প্ৰত্যেক সময়কালত ৰাজহাঁহে এবাৰত ১০-১৩ টা মান কণী পাৰে। কিছুদিন জিৰণী লৈ আকৌ কণী পাৰিবলৈ লয়। ৰাজহাঁহে উমনি দি ২৯-৩১ দিনত কণীৰ পৰা পোৱালি জন্ম দিয়ে।

কণীৰ বাকলি বৰ টান বাবে পোৱালি জন্ম হোৱাৰ হাৰ কম। ৰাজহাঁহে ডেৰ বছৰ বয়সৰ পৰা কণী পাৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। সাধাৰণতে ৰাজহাঁহ ৩০ বছৰ মান বয়সলৈকে জীয়াই থাকে যদিও ১২-১৩ বছৰ মান বয়সলৈহে প্ৰজননক্ষম হৈ থাকে।

ৰাজহাঁহৰ বেমাৰ-আজাৰ কম। সাধাৰণতে আভ্যন্তৰীণ পৰজীৱিৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হয়। কিছুমান বেমাৰ এজপাৰজিল চিচ, ক'চিডিঅ'চিচ, এভিয়ান এডেন'ভাইৰাছ, ডাক ভাইৰাছ এণ্টেৰিটিছ, ফল কলেৰা, মাইক'টিক'চিচ আদিৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হয়।

ৰাজহাঁহ বিভিন্ন বেমাৰৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত নহ'বৰ বাবে ল'বলগীয়া প্ৰতিৰোধমূলক ব্যৱস্থাসমূহ হ'ল -

ক) নতুনকৈ ক্ৰয় কৰাৰ আগতে ৰাজহাঁহবোৰ ভালদৰে পৰীক্ষা কৰিব লাগে আৰু ভাল উৎসৰ পৰাহে ক্ৰয় কৰিব লাগে।

ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

গ) খাদ্য আৰু পানীৰ পাত্ৰ নিয়মিত পৰিষ্কাৰ কৰিব লাগে।

ঘ) ৰাজহাঁহৰ পোৱালিবোৰ বিভিন্ন বেমাৰৰ প্ৰতি সংবেদনশীল গতিকে বয়সস্থ হাঁহৰ লগত লগ লাগিব দিব নালাগে।

ঙ) ৰাজহাঁহক মানসিক চাপমুক্ত পৰিবেশ প্ৰদান কৰিব লাগে।

চ) নতুনকৈ ক্ৰয় কৰি অনা হাঁহবোৰ সাধাৰণতে পুৰণাজাকৰ লগত থব নালাগে।

ছ) উপযুক্ত সময়ত ছিটাকৰণ কৰিব লাগে।

জ) পামত বেমাৰি হাঁহ দেখা পালে তৎক্ষণাত আঁতৰাব লাগে আৰু উপযুক্ত চিকিৎসাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

ঝ) মৰা হাঁহবোৰ দ' গাঁত খান্দি ভালদৰে পুতি থব লাগে।

ঞ) বাহিৰৰ মানুহ আৰু বনৰীয়া চৰাই-চিৰিকতি পামত সোমাবলৈ দিব নালাগে।

ড' দেৱজিৎ ডেকা

ড' অৰক্ষিতী ফুকন

আমাৰ একাষাৰ

ফাগুণৰ ৰঙীণ পলাশ

“নিয়ৰ ফুলে শৰৎ যে আহে
পলাশ ফুলেৰে বহাগ,
পোহৰ ফুলেৰে তুমি যে আহা
মোঁলে আনা যে আকাশ” (কবি নিৰ্মল ভদ্রা বৰদলৈ)

প্ৰকৃতিৰ বুকুলৈ ফাগুণ মাহৰ আগমন হোৱাৰ লগে লগে আকাশ খিয়াই ফুলি উঠা পলাশ ফুলবোৰে কি যে মনোৰম সৌন্দৰ্য্যৰ মেলা পাতে। শীতৰ ঠেৰেঙা লগা জাৰে লঠাঙা কৰি থৈ যোৱা উদ্ভিদৰাজ্যত পলাশ ফুলে বসন্তৰ বতৰা কঢ়িয়াই অনাৰ লগতে যেন মানুহৰ গালে মুখে ফাকুৱাৰ ৰং সিঁচাৰ গোপন পৰিকল্পনা কৰে। কবি কুলৰ মন প্ৰাণ আলোড়িত কৰা পলাশৰ সতে ফাগুণৰ আছে এক এৰাব নোৱাৰা নিবিড় সম্পৰ্ক। ফাগুণ মানেই যেন পলাশৰ পূৰ্ণ প্ৰয়োজন। এই শোভাবৰ্দ্ধনকাৰী পলাশক ঠাই বিশেষে ভিন ভিন নামেৰে জনা যায় যদিও ইয়াৰ ৰং ৰূপ আৰু গুণৰ বহু অদ্ভুত।

জুইৰ শিখা যেন ৰঙীণ পলাশ ফুল সংস্কৃত ভাষাত কিনচুৰা, হিন্দীত টেচু, ইংৰাজীত বাষ্টাৰ্ড টিক নামেৰে পৰিচিত। গছজোপাক বৈজ্ঞানিক গুণাগুণৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি বুঢ়িয়া মনচপাৰমা লাম নামেৰে নামাকৰণ কৰা হৈছে। কেৰেলা ৰাজ্যত পলাশ ফুলৰ প্ৰচলিত নাম প্লাচু অথবা চামাত। পাঞ্জাবী কবিৰ কবিতাত পলাশ ফুল বৰ্ণিত হৈছিল ‘ঢাক’ নামেৰে। টেলেপনা ৰাজ্যত মাদণ্ড বা টেচু নামেৰে খ্যাত। পলাশ হ’ল ৰাৰখণ্ডৰ ৰাজ্যিক ফুল।

কবিগুৰু ৰবিভদ্ৰনাথৰ প্ৰিয় ফুল পলাশ। পলাশ ফুলৰ অবিহনে শান্তি নিকেতনত যেন বসন্ত উদযাপনৰ কল্পনাই কৰিব পৰা নগৈছিল। কবিজন্য গান আৰু কবিতা সৃষ্টিত পলাশে বিশেষ স্থান অধিকাৰ কৰি আহিছে। কথিত আছে যে শিৱ-পাৰ্বতীৰ অস্ত্ৰৰংগ মুছুৰ্ত্ত হঠাৎ কোনো এক অজ্ঞাত কাৰণত দেৱীৰ উতলি উঠা খণ্ডৰ পৰিণতিত জুইৰ জলন্ত শিখাৰ দৰে ৰঙা পলাশ ফুলৰ সৃষ্টি হৈছিল। সেয়েহে ফাগুণ মাহত উদযাপিত শিৱৰাত্ৰী উৎসৱৰ অন্যতম ফুল পলাশ। উল্লেখ্য যে কোনো কোনো ঠাইত নৱপ্ৰহৰ পূজা-অৰ্চনাত পলাশ ফুল বহুলভাৱে ব্যৱহাৰ কৰা হয়। বাস্তৱ্যতঃ পলাশ ফুলে গৃহ প্ৰবেশৰ সময়ত কৰা মাদ্ৰিকল অনুষ্ঠানত পলাশ ফুল ব্যৱহাৰ কৰে।

পলাশ ফুল প্ৰাকৃতিক ৰং উৎপাদনৰ এক প্ৰধান উৎস হিচাপে অতীজৰে পৰা স্বীকৃত হৈ আহিছে। পূৰ্বতে ফাগুণ মাহৰ অন্যতম ৰঙৰ উৎসৱ ফুকুৱাত পলাশ ফুলৰ ৰং ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল। বৰ্তমান আল্লিক, খাৰকীয় অথবা এলকহলিক পদ্ধতিৰে পলাশ ফুলৰ পৰা নিষ্কাশিত ৰং বিভিন্ন ধৰণৰ প্ৰাকৃতিক সূতা বুলাই তেনে সূতা বস্ত্ৰ উদ্যোগত ব্যৱহাৰ কৰা দেখা গৈছে। উল্লেখ্য যে এনে প্ৰাকৃতিক ৰঙেৰে বুলোৱা সাজপাৰ পৰিধান কৰি মানৱ দেহত চিষ্টিক ৰঙে সৃষ্টি কৰা বিভিন্ন উপশৰ্গৰ পৰা শৰীৰটোক ৰক্ষা কৰাৰ লগতে সূৰ্য্যৰ জীৱকুলৰ বাবে অনিষ্টকাৰী অতি বেঙুনীয়া ৰশ্মিৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰিব পাৰি।

অনুপম সুন্দৰতাৰে সন্মোহিত কৰি ৰাখিব পৰা পলাশ ফুলৰ ৰঙৰ অন্তৰ্ভুক্তি বহু উদযাপনৰ বাবে বৈজ্ঞানিকসকলে চলাই অহা সূক্ষ্মতীক্ষ্ণ পৰ্যবেক্ষণৰ দ্বাৰা এই কথা স্পষ্টকৈ জনা গৈছে যে পলাশৰ সুন্দৰ ৰং সৃষ্টিৰ মুখ্য কাৰণ হ’ল - ফুলপাহত সন্নিবিষ্ট হৈ থকা সাতবিধ ফ্লেভনয়ড জাতীয় পদাৰ্থ, তিনিবিধ গ্লুক’চাইড ক্ৰমে - কৰেপচিন, আইচ’কৰেপচিন, ছালফিউৰিন, অন্য কেইবিধমান মনস্পাৰাইড, আইচ’মনস্পাৰাইড, বিউটিন আৰু আইচ’বিউটিন নামৰ ৰাসায়নিক যৌগৰ সংযোজন।

এই দ্ৰব্যসমূহৰ উপস্থিতিৰ উপৰিও গছজোপাৰ ভিন ভিন অংশত আৰু বহুকেইবিধ মানৱ দেহৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় ৰাসায়নিক দ্ৰব্য থকাৰ তথ্য জানিবলৈ পোৱা যায়। সেয়েহে পলাশ গছৰ ফুল, পাত, শিপা ইত্যাদি অংশত চিকিৎসা বিজ্ঞানৰ বিভিন্ন ঔষধ প্ৰস্তুতকৰণত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। মানুহৰ প্ৰস্ৰাৱজনিত ৰোগ, ডায়েবিটিচ, পাচক গ্ৰন্থিত হোৱা ঘাঁ, দেহৰ কোনো অংশ ৰঙা হৈ উঠা, শৰীৰৰ তেজ পৰিষ্কাৰ কাৰ্যত পলাশ ফুল ব্যৱহাৰ হয়। পলাশ গছৰ গুটি গুড়ি কৰি পোৱা পাউদাৰ, খৰ-খজুৰতি আৰু পলাশ গছৰ শিপা (অণুজীৱ প্ৰতিৰোধক) কুকুৰীকণা অসুখৰ চিকিৎসাৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰে।

পলাশ গছৰ গুটিৰ শাহটোৰ পৰা বাদাম আৰু তিল তেলৰ ঠিক সমপৰ্যায়ৰ ৮০% তেল পাব পাৰি। পলাশ তেল চাবোন প্ৰস্তুতকৰণ কাৰখানাত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। পলাশ গছৰ কাঠ কোমল হ’লেও পানীৰে সিক্ত হৈ থকা বস্ত্ৰ তৈয়াৰ কৰিবলৈ এনে কাঠ ব্যৱহাৰ কৰি সফল পোৱা বুলি জনা গৈছে। সেইদৰে গছজোপাৰ গাৰ পৰা ওলোৱা আঠা খাদ্য হিচাপে ব্যৱহাৰ হয়। বংগ দেশত কিন’ নামেৰে পৰিচিত পলাশৰ আঠা দেহক আটল কৰি ৰাখিব পৰা ঔষধ আৰু শৰীৰৰ কোনো অংশত হঠাতে হোৱা ৰক্তক্ষৰণ বন্ধ কৰিবৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা হয়। গছজোপাৰ শিপাও এবিধ টান

(৪ পৃষ্ঠাৰ ২ কলমত চাওক)

মাহটোৰ কৃষিকৰ্ম

১৬ চ’তৰ পৰা ১৫ বহাগ, ১৯৪৫-৪৬ শক

পথাৰ শস্য

বাওধান :

১। বাৰিষাকালত ১ মিটাৰ বা ততোধিক গভীৰতাৰ পানী থকা মাটিত বাওধানৰ খেতি কৰা হয়। এইখিনিতে উল্লেখ কৰা ভাল যে উত্তৰ পাৰ সমভূমি সংমণ্ডলৰ বাবে অনুমোদিত পদ্মপানি, পানীন্দ্র, আৰু পদ্মনাথ এই জাত কেইটা বৰ্ণসংকৰ আৰু অধিক উৎপাদনক্ষম। ইয়াৰ ভিতৰত পদ্মপানী নামৰ বাওধানবিধ ১৮৫ দিনতে চপাব পৰা হয় বাবে “উষ্ণ” বেমাৰৰ পৰাও হাত সাৰিব পাৰি।

২। ফাগুণ - চ’ত মাহতে বাওধানৰ বীজ সিঁচিব লাগে। আগৰ শস্যৰ নৰা আৰু মুঢ়াবিলাক জুই জ্বলাই পুৰি পেলাব লাগে। এনে কৰিলে কৃমি আৰু অন্যান্য পোক-পৰুৱাৰ পৰা বহু পৰিমাণে হাত সাৰিব পাৰি। বীজ সিঁচাৰ আগতে বিঘাই প্ৰতি ১০ কিলোগ্ৰাম হিচাবে নিম আৱৰিত ইউৰীয়া ছটিয়াই মাটিৰ লগত মিহলাই দিব। (নিম আৱৰিত ইউৰীয়া, ৫০ কিঃ গ্ৰাঃ ইউৰীয়াৰ লগত ৫০০ মিঃ লিঃ নিমতেল মিহলাই তৈয়াৰ কৰিব পাৰি।) প্ৰয়োগ কৰাৰ আগতে মিশ্ৰণটো হালধীয়া বৰণৰ নোহোৱা পৰ্য্যন্ত এখন ডাঠ পলিথিন কাগজৰ ওপৰত মেলি থব লাগে।

৩। ওপৰিধি ১০ কিঃগ্ৰাঃ নিম আৱৰিত ইউৰীয়া ধানে পোখা মেলাৰ সময়ত প্ৰয়োগ কৰিব।

৪। বাওধানৰ খেতি একক শস্য নাইবা আছধানৰ লগত মিশ্ৰিত খেতি হিচাবে কৰিব পাৰি। মিশ্ৰিত খেতি কৰিলে ৮ কিঃ গ্ৰাঃ আছধানৰ লগত ২ কিঃ গ্ৰাঃ বাওধান মিহলাই এবিধা মাটিত সিঁচিব লাগে। কেৱল বাওধানৰ খেতি কৰিলে এবিধা মাটিত ১০ কিঃগ্ৰাঃ বীজ ব্যৱহাৰ কৰিব।

৫। বাওধানৰ বীজ নিৰ্বাচন আৰু শোধন আছ নাইবা শালিধানৰ ক্ষেত্ৰত অৱলম্বন কৰা পদ্ধতিকে অনুসৰণ কৰিব।

আছ ধান :

১। আছধানৰ কঠীয়া পথাৰত ৰোৱাৰ পৰা ২৫-৩০ দিন হ’লে প্ৰথমবাৰ নাইট্ৰ’জেনযুক্ত সাৰ টপড্ৰেছিং হিচাবে প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। চাপৰ জাতৰ আছধানৰ ক্ষেত্ৰত বিঘাই প্ৰতি ৪ কিঃ গ্ৰাঃ আৰু ওখ জাতৰ ক্ষেত্ৰত ২ কিঃ গ্ৰাঃ হিচাবে প্ৰয়োগ কৰিব। অলাগতিয়াল ঘাঁই-বনবিলাক সময়মতে নিৰণি কৰি দিব।

২। এই সময়ছোৱাত পথাৰত যাতে যথেষ্ট জীপ থাকে তালৈ লক্ষ্য ৰাখিব। জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা থাকিলে মাটি শুকাই

যোৱাৰ আগতে পানী যোগান ধৰিব। ধানৰ পোখা মেলা আৰু মণি ধৰাৰ পৰা ফুল মেলালৈকে এই সময়ছোৱা পানীৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ ক্ষেত্ৰত আটাইতকৈ জটিল সময়।

৩। ধানত ফুল ফুলাৰ পৰা মণি ধৰাৰ সময়তে দ্বিতীয়বাৰ ৪ কিঃ গ্ৰাঃ ইউৰীয়া টপড্ৰেছিং কৰিব। থলুৱা ধানৰ ক্ষেত্ৰত ২ কিঃ গ্ৰাঃ ইউৰীয়া টপড্ৰেছিং হিচাবে প্ৰয়োগ কৰিব।

কুঁহিয়াৰ :

১। বহাগ মাহত কুঁহিয়াৰ ৰূলে গজালি ওলোৱা আগহে ৰুব। নহলে শিপা ওলাই পোখা মেলোতে সময় লব আৰু কুঁহিয়াৰ সময়মতে পূৰ্ণ নহব।

২। সাৰ প্ৰয়োগ : সাৰৰ নাম কিঃ গ্ৰাঃ (বিঘাই প্ৰতি) ইউৰীয়া ৪০ একক চুপাৰ ফচফেট ৬০ মিউৰেট অৱ পটাছ ১৫ অন্যথা যদি ডিএপি প্ৰয়োগ কৰে - ইউৰীয়া ৩৪ ডিএপি ২০ মিউৰেট অৱ পটাছ ১৫

৩। সাৰ প্ৰয়োগৰ সময় আৰু পদ্ধতিঃ সমুদায় ফচফৰাচ আৰু পটাচৰ আধা অংশ ৰোৱাৰ আগতে খলত প্ৰয়োগ কৰি মিহলাই লব। ইউৰীয়া ১/২ ভাগ আগ ৰোৱাৰ সময়ত আৰু বাকীখিনি প্ৰথমবাৰ মাটি চপাওতে প্ৰয়োগ কৰিব। থাকি যোৱা পটাচখিনি ইউৰীয়া টপড্ৰেছিং কৰোতে প্ৰয়োগ কৰিব। ৰোৱাৰ ১০০ দিনৰ ভিতৰত সাৰ প্ৰয়োগ সম্পূৰ্ণ কৰিব।

৪। গা-গছ বা আগ বিন্ধোৱা আৰু মজাখোৱা পোকে আক্ৰমণ কৰা গছবিলাক উভালি পুৰি পেলাব।

মুঢ়া কুঁহিয়াৰ :

১। কুঁহিয়াৰৰ কটাৰ পিচত তলী ডৰা ভালদৰে পৰিষ্কাৰ কৰি কোৰেৰে ভেটি বিলাক ভাঙি দিব লাগে। শাৰীৰ মাজৰ খালি ঠাই বিলাকত গঁজালি মেলা নতুন আগ ৰুই পুৰ কৰি দিব।

২। ভেটিবিলাক ভঙাৰ পিচতে গোবৰ নাইবা পচন সাৰ মুঢ়াবিলাকত প্ৰয়োগ কৰিব। ইয়াৰ পিচতে প্ৰতি বিঘা তলীত ৪৫ কিঃ গ্ৰাম ইউৰীয়া, ৬০ কিঃ গ্ৰাম একক চুপাৰ ফচফেট আৰু ১৫ কিঃ গ্ৰাম মিউৰিয়েট অৱ পটাছ এবাৰত নাইবা ৬০ দিনৰ ভিতৰত দুবাৰ টপড্ৰেছিং হিচাবে প্ৰয়োগ কৰিব।

ড° ৰণজিৎ কুমাৰ সাউদ

(৪ পৃষ্ঠাৰ ১ কলমত চাওক)

উদ্যান শস্য

এই সময়ত কৃষকসকলে ফল-মূলৰ বাগিচাত ল’বলগীয়া পৰিচয়্যাসমূহ এনেধৰণৰ -

কল : নতুনকৈ কলৰ বাৰী পাতিবৰ বাবে মাটি ডোখৰ চাহ কৰি কলৰ জাত অনুযায়ী নিৰ্দিষ্ট দূৰত্বত গাঁত খন্দাৰ ব্যৱস্থা কৰক আৰু মাহটোৰ শেষৰ ফাললৈ পুলি ৰোৱা কাম আৰম্ভ কৰিব পাৰে। পুৰণা কলৰ বাৰী মাটিত জীপ ৰাখিবলৈ ৮-১০ দিনৰ মূৰে মূৰে পানী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰক। বৰষুণ পৰিলে পানী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোলাগে। কল গছৰ গাত থকা শুকান পাত বা পচা পটুৱাবোৰ আঁতৰাই পেলাওক। কলডিল ওলোৱা গছৰ গুৰিত এটা মাত্ৰ পোখা পুলি ৰাখিব লাগে।

নাৰিকল : নাৰিকল গছৰ গুৰিৰ মাটিত জীপ ৰাখিবৰ বাবে প্ৰতি ১২-১৫ দিনৰ মূৰত পানী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰক। পানী যোগান ধৰাৰ পিচত গছৰ চাৰিওফালে মাটিত ধানখেৰ বা মেটেকা আদি জাপি দিলে মাটিৰ জীপ ৰখাত সহায় হয়। গছৰ গুৰিত সৰহ পৰিমাণে পচন সাৰ বা শুকান গোবৰ প্ৰয়োগ কৰিলে মাটিয়ে পানী ধৰি ৰখাত সহায় হয়। যোৱা মাহত যদি কৰা নহ’ল, তেন্তে গছত থকা শুকান পাত বা শুকান থোকাৰ বখোৱাবোৰ বা শুকাই যোৱা ফুলৰ থোকবোৰ কাটি আঁতৰাই আনক আৰু তলৰ পাতবিলাকৰ গুৰিত জমা হৈ থকা শুকান ফুল বা যুগলাবোৰ আঁতৰাই পৰিষ্কাৰ কৰক। নতুনকৈ নাৰিকলৰ বাৰী পাতিবলৈ হ’লে মাটি ডোখৰ চাহই নিৰ্দিষ্ট দূৰত্বত (২৫ ফুট x ২৫ ফুট) একোটাকৈ গাঁত খন্দক। পাচত গাঁতবোৰত খেৰ বা শুকান পাত আদি ৰাখি পুৰি পেলাওক।

নেমুটেঙা : গছৰ গুৰিৰ মাটিত যাতে জীপ থাকে তালৈ মন কৰক। গছত থকা পূৰ্ণ ফলবোৰ ততাতৈয়াকৈ চপাই দিয়ক। এই সময়ত গছত ফুলৰ কলি ওলাই আৰু কিছুমানত ফুল ফুলিবলৈ ধৰে, লগে লগে কোঁহ পাত ওলাবলৈ ধৰে। গতিকে গছত পোক বা বেমাৰৰ নিৰাময়ৰ কাৰণে কোনো ঔষধ নছটিয়াব। গছৰ পৰা শুকান ডালবোৰ কাটি দিয়ক। গছৰ গুৰিত ২-৩ ফুট ওপৰলৈ এটা চূণ প্ৰলেপ দিয়ক।

সুমথিৰা টেঙা : নতুনকৈ যদি সুমথিৰা টেঙাৰ বাৰী পাতিবৰ বাবে চিন্তা কৰিছে তেন্তে সহজে পানী ওলাই যাব পৰা ৰ’দ

(৩ পৃষ্ঠাৰ ১ কলমৰ পৰা)

উদ্যান শস্য ...

ঘাই ওখ চানেকীয়া মাটি বাছনি কৰি হাল-কোৰ মাৰি চাহ কৰক আৰু প্ৰতি ৫ মিটাৰ (১৫ ফুট) আঁতৰে আঁতৰে একোটা গাঁত খান্দি পুলি বোপণ কৰক। এই সময়ত গছত ফুল ওলোৱা, পুলি বোৱা সময় বাবে গছত কেতিয়াও পোক বা বেমাৰৰ বাবে ঔষধ ছটিয়াব নোলাগে। গছৰ পৰা শুকান ডালবোৰ কাটি দিয়ক। পুৰণি বাৰীৰ মাজৰ লাগনি গছত থকা মাজৰ সৰু সৰু ফলবোৰ চিঙি দিয়ক। পকিবলৈ ধৰা পুৰণি ফলবোৰ পাৰি আনক। নতুনকৈ বাৰী পাতিবৰ বাবে ওখ বালিচহীয়া মাটি বাছনি কৰি হাল-কোৰ মাৰক আৰু ভাল সাঁচৰ বীজ আনি ওখ ভেটি তৈয়াৰ কৰি বীজখিনি সিঁচি দিয়ক। নতুবা পলিখিন বেগত মাটি ভৰাই দুটাকৈ বীজ সিঁচক। **মধুৰি আম :** ফল নধৰা আৰু আগৰ পৰা শুকাই অহা ডালবোৰ কাটি দিয়ক। গছৰ তলৰ মাটিখিনিত পাতলীয়াকৈ কোৰ মাৰক। পুৰণি হ'ব ধৰা ফলবোৰ চিঙি আনক। নতুনকৈ পুলি বোৱাৰ বাবে কোৰ মাৰি মাটি ডোখৰ চহাই ৭-৮ মিটাৰ আঁতৰে আঁতৰে একোটা গাঁত খান্দি। **আম :** এই সময়ত আম গছত ফুল ওলাবলৈ ধৰিছে। গতিকে গছৰ তলত ধোঁৱা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰক যাতে ফুলৰ থোপাবোৰত পোকে আক্ৰমণ কৰিব নোৱাৰে। ফুল ফুলাৰ সময়ত গছত পোক বা বেমাৰৰ বাবে ঔষধ ছটিয়াব নোলাগে। মাটিত যথেষ্ট পৰিমাণে জীপ থাকিলে অনুমোদিত পৰিমাণৰ সাৰ আৰু গোবৰ প্ৰয়োগ কৰক। গছৰ গুৰিত ৪ মিটাৰ ওপৰলৈ চূণৰ প্ৰলেপ দিয়ক।

লিচু : লিচু গছতো এই সময়ত ফুল ফুলিবলৈ ধৰাৰ বাবে পোক বা বেমাৰৰ বাবে ঔষধ নছটিয়াব। মাটিত জীপ থাকিলে অনুমোদিত পৰিমাণৰ সাৰ আৰু গোবৰ প্ৰয়োগ কৰক। গছৰ গুৰিত ১ মিটাৰ ওপৰলৈ চূণৰ প্ৰলেপ দিয়ক। **জালুক :** গছৰ গুৰিত সাৰুৱা মাটি জাপি দিয়ক। জালুক জোপাৰ গুৰিৰ ৩ ফুট অংশ ডাল বা লাটি নোহোৱাকৈ ৰাখক। তললৈ ওলমি যোৱা লতাবোৰ ওপৰলৈ তুলি আশ্ৰয়কাৰী গছত বগাই যাব পৰাকৈ বান্ধি দিয়ক। যদি পাতত টেমুনা পোকে আক্ৰমণ কৰিছে তেন্তে দশমিক এক শতাংশ শক্তিৰ মালাথিয়নৰ মিশ্ৰণ ছটিয়াওক।

ড° ৰাজেন্দ্ৰ প্ৰসাদ দাস

(অৱসৰী অধ্যাপক, অংকুৰিং)

(৩ পৃষ্ঠাৰ ১ কলমৰ পৰা)

ফাগুনৰ ৰঙীণ পলাশ ...

আৰু খহতা সূতা পাব পাৰি যাৰ ব্যৱহাৰৰ যোগেদি বিভিন্ন ধৰণৰ ৰচী প্ৰস্তুত কৰা হয়। গতিকে দেখা যায় ফাগুনৰ বতাহত সৌন্দৰ্য্যৰ পোহৰ মেলা পলাশ জোপাৰ অৰ্থনৈতিক উপযোগিতা যথেষ্ট বেছি। অসমৰ উৰ্বৰ ভূখণ্ডত সৰ্গোৰে গজি উঠি ফাগুনৰ আকাশত হেঙুলীয়া ৰহন সনা পলাশ ফুলৰ কমনীয়াতাই অসমীয়া সাহিত্য জগতৰ প্ৰসিদ্ধ কবি, গীতিকাৰ, সুৰকাৰ, নাট্যকাৰসকলৰ ভিন ভিন সৃষ্টিত অলেখ খোৰাক যোগাই আহিছে। কবি নিৰ্মল প্ৰভা বৰদলৈ, নৰকান্ত বৰুৱা, ভূপেন হাজৰিকাদেৱৰ পৰা আৰম্ভ কৰি গীতিকাৰ খগেন মহন্ত, অৰ্চনা মহন্তৰ গীতৰ সুৰত পলাশে যেন অতি সৰল ৰূপত প্ৰাণ পাই উঠিছে। সেইদৰে 'পলাশৰ ৰং' বোলছবিৰ গীতেৰে মানুহৰ মন বিমোহিত কৰি ৰাখিছে।

প্ৰতিটো ফাগুণতে পলাশে ধৰিত্ৰীৰ বুকুত নৱ নৱ সৃষ্টিৰ বীজ সিঁচে। উৎসৱমুখৰ হৈ পৰা প্ৰকৃতিয়ে এটি বছৰক বিদায় দি নতুন এটা বছৰক আদিৰ অনাৰ পূৰ্ণ প্ৰস্তুতি চলায়। পলাশ ফুলাৰ বতৰতে অসমীয়া শিপিনীয়ে তাঁতৰ শালত সপোন ৰচে - প্ৰিয়জনক আদৰাৰ সপোন। ৰঙীণ পলাশ ফুলৰ ৰহনে জিলিকি উঠা 'ফাগুণ' তুমি সাঁচাকৈয়ে সকলোৰে অতিকৈ আপোন।

ড° মীন্তি গগৈ

(২ পৃষ্ঠাৰ ৫ কলমৰ পৰা)

উন্নত পদ্ধতিৰে মৰাপাটৰ..

আধাভাগ ইউৰীয়া ও ফছফেট সাৰ বীজ সিঁচাৰ ডেৰমাহৰ পিছত উপড্ৰেছি কৰিব লাগে। খেতিডৰাত পানী থাকিলে ইউৰীয়া সাৰ ৩০ গ্ৰাম (৩%) প্ৰতি লিটাৰ পানীত মিহলাই হস্তচালিত স্প্ৰে মেচিনেৰে সিঁচাৰ ডেৰমাহ আৰু দুমাহৰ পিছত দুবাৰ স্প্ৰে কৰিব লাগে।

জীৱাণুসাৰ প্ৰয়োগ : মৰাপাটৰ বীজখিনি এজট'বেঞ্জৰ আৰু পি.এচ.বি. জীৱাণুসাৰ প্ৰতিবিধৰে ৫০ গ্ৰামকৈ প্ৰতি কিঃগ্ৰাঃ বীজৰ হিচাপত মিহলাই সিঁচিব লাগে। জীৱাণুসাৰে মাটিৰ উৰ্বৰা বৃদ্ধি কৰাৰ লগতে শস্যৰ পৰিপুষ্টিত অৰিহণা যোগায়। এজট'বেঞ্জৰে বায়ুমণ্ডলৰ নাইট্ৰ'জেন মাটিত সংস্থাপন কৰাৰ বিপৰীতে পি.এচ. বি. জীৱাণুসাৰে মাটিত থকা জটিল গঠনৰ অদ্ৰৱণীয় ফছফৰাছক শস্যৰ সহজলভ্য অৱস্থালৈ অনাত সহায় কৰে।

বীজ সিঁচা পদ্ধতি : শাৰী পদ্ধতিত বীজ সিঁচিলে দুটা শাৰীৰ মাজত ২২-২৫ ছেঃমিঃ আৰু দুটা পুলিৰ মাজত ৫-৭ ছেঃমিঃ ব্যৱধান ৰাখিব লাগে।

বন-বাত নিয়ন্ত্ৰণ আৰু প্ৰতিপালন : পুলি গজি উঠাৰ ৩-৪ সপ্তাহৰ পিছত ঘনকৈ গজা পুলিবোৰ ২-২^১ ইঞ্চি দূৰত্বত পাতলাই দিয়াৰ লগতে প্ৰথমবাৰ বন-বাত হাতেৰে নিৰাই দিব লাগে। শাৰী শাৰীকৈ সিঁচা খেতিত নিৰণিয়ন্ত্ৰ চলাই বন-বাত নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰি। প্ৰয়োজন সাপেক্ষে গজালি ওলোৱাৰ ডেৰমাহৰ পিছত দ্বিতীয়বাৰ বন-বাত নিৰাব লাগে। ৰাসায়নিক দৰৱৰ দ্বাৰাও বন-বাত নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰি। এই ক্ষেত্ৰত ফ্ল'ক্স'ৰেলিন ও মিগেলিঃ প্ৰতি লিটাৰ পানীত মিহলাই বীজ সিঁচাৰ তিনিদিন আগতে মাটিত স্প্ৰে কৰিব লাগে।

শস্য চপোৱা আৰু গোঁৱোৱা পদ্ধতি : অধিক উৎপাদন আৰু উন্নতমানৰ মৰাপাটৰ আঁহ পাবৰ বাবে শস্যৰ ছেঁই ধৰিব ধৰা অৱস্থাতে গছবোৰ কাটিব লাগে। মৰাপাট পুৰণি হ'বলৈ ৪ মাহ সময় লাগে। কটাগছবোৰ ১৫-২০ ছেঃমিঃ ব্যাসৰ মুঠা (১০-১৫ ডাল) বান্ধি পথাৰত থিয়কৈ ৩-৪ দিন থৈ দিব লাগে আৰু পাতবোৰ সৰিলে বোৱতী পানী বা পৰিষ্কাৰ পুখুৰীত গোঁৱোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। সোনকালে গোঁৱ খাবলৈ প্ৰতি মুঠাতে ৩-৪ ডালকৈ ধৈনচা বা ছানহেম্প গছ সুমুৱাই দিব লাগে। পানীত মৰাপাটৰ মুঠাবোৰ শাৰী শাৰী ও ওচৰা-ওচৰিকৈ বান্ধি জাক প্ৰস্তুত কৰিব লাগে। সম্ভৱ হ'লে ইয়াৰ ওপৰত আৰু এটা তৰপ মৰাপাটৰ মুঠা বান্ধি জাপি দি তাৰ ওপৰত মেটেকা, ধানখেৰ, উলুখেৰ, কেতুৰীৰ পাত আদিৰে ঢাকি দিব লাগে। জাক পানীৰ তলত ৰাখিবলৈ ওপৰত ওজন থকা গধুৰ বস্ত্ৰ যেনে - ইটা, শিল, শুকান কাঠৰ টুকুৰা আদিয়ে হেঁচা দিব লাগে। জাক পানীত উটি নাযাবলৈ বাঁহৰ খুটি পুতি ৰছীৰে বান্ধি থ'ব লাগে। গোঁৱোৱাৰ সময়ত পানীৰ উষ্ণতা ৩২-৩৪° চেলছিয়াচ হ'ব লাগে। পানীৰ উত্তাপৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি এই গোটেই প্ৰক্ৰিয়াটো ১০-৩০ দিনৰ ভিতৰত সম্পন্ন হয়। তাৰপিছত আঁবোৰ ঠাৰিৰ পৰা এৰুৱাই পৰিষ্কাৰ পানীত ধুই ৰ'দত ৩-৪ দিন ভালদৰে শুকুৱাব লাগে। আঁবোৰ বাঁহৰ ডাঁৰ বান্ধি কোমল ৰ'দত শুকুৱাব লাগে। বেছি টান ৰ'দত শুকুৱালে আঁহবোৰৰ উজ্জ্বলতা হ্ৰাস পায় আৰু দুৰ্বল হয়। আঁহবোৰ পুৰণি সময়ত ভেঁকুৰ কালচাৰ ব্যৱহাৰ কৰিলে উন্নতমানৰ আঁহ পোৱা যাব।

উন্নত জাতৰ ব্যৱহাৰ আৰু উন্নত কৃষি পদ্ধতি অৱলম্বন কৰি কৰা এবিধা মাটিৰ পৰা প্ৰায় ৩-৪ কুইণ্টল মৰাপাটৰ উৎপাদন পাব পৰা যায়।

ড° অঞ্জুমালা ডেকা

(১ পৃষ্ঠাৰ ৫ কলমৰ পৰা)

বৈজ্ঞানিক উপদেষ্টা ...

বিজ্ঞানী ড° পল্লৱ কুমাৰ শৰ্মাই অংশগ্ৰহণ কৰি বক্তব্য আগবঢ়ায়। সভাত কেদ্ৰটোৱে প্ৰকাশ কৰা ইনভেণ্টৰী শোণিত পুৰ মুকলি কৰে জিলা আয়ুক্ত দেৱ কুমাৰ মিশ্ৰই। **কৃষি বিজ্ঞান কেন্দ্ৰ, কোক্ৰাঝাৰ :** যোৱা ২৮ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে কোক্ৰাঝাৰ কৃষি বিজ্ঞান কেন্দ্ৰত বৈজ্ঞানিক উপদেষ্টা সমিতিৰ সভাখন অনুষ্ঠিত হৈ যায়। অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সহযোগী সম্প্ৰসাৰণ শিক্ষা সঞ্চালক ড° ৰণজিৎ কুমাৰ সাউদে সভাপতিত্ব কৰা এই সভাৰ উদ্বোধনী ভাষণ প্ৰদান কৰে কেন্দ্ৰটোৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত মুৰব্বী তথা আঞ্চলিক কৃষি গৱেষণা কেন্দ্ৰৰ মুখ্য বিজ্ঞানী ড° সুনীল কুমাৰ পালে। তেওঁ বিগতবৰ্ষটোত কেন্দ্ৰটোৰ তত্ত্বাৱধানত সম্পন্ন কৰা ধান, মৰাপাটকে ধৰি বিভিন্ন খেতি, পশুপালন, এৰী-পলু পালন, মীনপালন, কৃষিজাত সামগ্ৰীৰ পৰা বিভিন্ন খাদ্যসামগ্ৰী প্ৰস্তুত, কৃষিত যুৱ শক্তিৰ অংশগ্ৰহণ, কৰ্মসংস্থাপনৰ পথ মুকলি আদি বিভিন্ন প্ৰচেষ্টাৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰে। খেতিত বৈজ্ঞানিক পদ্ধতি প্ৰয়োগৰ ওপৰত প্ৰজেক্টৰ সহায়ত ব্যাখ্যা কৰাৰ লগতে চলিতবৰ্ষৰ কাৰ্যপন্থাৰ বিষয়েও উল্লেখ কৰে। কৃষি ক্ষেত্ৰত নতুন প্ৰযুক্তিৰ উদ্ভাৱনৰ বিষয়ে বিশেষজ্ঞ ক্ৰমে সহযোগী ডীন ড° ৰঞ্জিত কুমাৰ শৰ্মা আৰু এ.ডি.ই.ই. ড° এইচ চি ভট্টাচাৰ্যই গুৰুত্বপূৰ্ণ মন্তব্য আগবঢ়ায়। অনুষ্ঠানত পশুপালন আৰু পশুচিকিৎসা বিষয়া ড° মুনীন্দ্ৰ তালুকদাৰ, মহকুমা কৃষি বিষয়া অসীম শইকীয়া, জলসিঞ্চন বিভাগৰ কাৰ্যবাহী অভিযন্তা মোহিত বসুমতাৰী, ডি আই চিৰ সহকাৰী সঞ্চালক কিশোৰ গুপ্তাৰ লগতে বেংক বিষয়াসহ বিভিন্ন বিভাগৰ কেইবাগৰাকী বিষয়া উপস্থিত থাকি পৰামৰ্শ আগবঢ়ায়। সামূহিক বিজ্ঞানৰ বিষয়বস্তু বিশেষজ্ঞ পৰ্ণা শৰ্মাই আঁত ধৰা অনুষ্ঠানত কেন্দ্ৰটোৰ বিভিন্ন বিভাগৰ বিশেষজ্ঞসকলৰ লগতে কেইবাগৰাকী প্ৰগতিশীল কৃষক উপস্থিত থাকে। কৃষি ক্ষেত্ৰত আধুনিকীকৰণ, বৈজ্ঞানিক পদ্ধতি প্ৰয়োগ, কৃষকৰ প্ৰশিক্ষণ আদিকে ধৰি বিভিন্ন কাৰিকৰী কৌশল প্ৰয়োগ, আৰ্থসামাজিক উন্নয়ন, নিবনুৱা যুৱক-যুৱতীসকলৰ কৰ্মসংস্থাপন আদিৰ ওপৰত কেন্দ্ৰটোৱে লোৱা ব্যৱস্থাপনাত সন্তুষ্টি প্ৰকাশ কৰি কেন্দ্ৰটোৰ সহযোগত জিলাখনৰ বিভিন্ন স্তৰৰ বাইজ উপকৃত হ'ব বুলি ড° ৰণজিৎ কুমাৰ সাউদে আশা প্ৰকাশ কৰে। কেন্দ্ৰটোৱে প্ৰকাশ কৰা 'ৰিচাৰ্চ ইনভেণ্টৰী অৱ কোক্ৰাঝাৰ ডিষ্ট্ৰিক্ট' নামৰ এখন পুস্তিকাও এই অনুষ্ঠানতে উন্মোচন কৰা হয়। বিষয়বস্তু বিশেষজ্ঞ ড° মুজাহাৰুল ইছলামে আগবঢ়োৱা শলাগৰ শৰাইৰে সভাৰ সামৰণি মৰা হয়।

(১ পৃষ্ঠাৰ ৩ কলমৰ পৰা)

কৃষক-পশুপালকৰ জীৱিকা..

আলী আহমেদে সজাগতা সভাৰ উদ্দেশ্য ব্যাখ্যা কৰে। অনুষ্ঠানৰ আৰম্ভণিতে ধুবুৰী আৰু বজ্জাইগাঁও জিলাৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ পৰা অহা কৃষক আৰু সমল বিজ্ঞানীসকলৰ মাজত মত বিনিময় কৰা হয়। অনুষ্ঠানত ড° তপস কুমাৰ দত্তই কৃষকসকলক গাহৰি আৰু ছগলী পালন, ইহঁতৰ খাদ্য ব্যৱস্থাপনা, টিকাৰণ, আৱাসগৃহ, বেমাৰ প্ৰতিৰোধ, মৃতুৰ হাৰ কমোৱা ইত্যাদি বিষয়ৰ ওপৰত বিতং ব্যাখ্যা আগবঢ়াই আৰু এইক্ষেত্ৰত চৰকাৰী প্ৰকল্পই কিদৰে কৃষক আৰু পশুপালকসকলক উপকৃত কৰিব পাৰে তাৰ ওপৰত ভাষণ প্ৰদান কৰে। ড° সুব্ৰত কুমাৰ দাসে সমন্বিত পশুপালনৰ বিভিন্ন দিশ, সা-সুবিধাসমূহ, প্ৰজনন কৌশল, পশুখাদ্য উৎপাদন, প্ৰতিপালিত পশুৰ স্বাস্থ্য পৰীক্ষা আদি দিশৰ ওপৰত ভাষণ আগবঢ়ায়। অনুষ্ঠানত অতি লাভজনক গাহৰি পালন ব্যৱস্থাপনা, ইয়াৰ প্ৰজনন ব্যৱস্থা, কৃমিকে ধৰি বিভিন্ন ৰোগ প্ৰতিৰোধৰ ব্যৱস্থাপনাৰ ওপৰত ভাষণ আগবঢ়াই ড° দিলীপ কুমাৰ মণ্ডল আৰু ড° অনুপম চেটাৰ্জীয়ে। ড° ফকৰুদ্দিন আলী আহমেদে অনুষ্ঠানত ভাষণ প্ৰদান কৰি কয় যে পশ্চিম অসমৰ কৃষিপ্ৰধান জিলা ধুবুৰীৰ কৃষক তথা পশুপালকৰ সুবিধাৰ বাবে বিভিন্ন চৰকাৰী আঁচনি আগবঢ়োৱা হৈছে আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা পশুপালক তথা কৃষক ৰাইজ উপকৃত হ'ব বুলি আশা কৰা হৈছে। এই অনুষ্ঠানৰ লগত সংগতি ৰাখি কৃষক আৰু পশুপালকৰ মাজত ছগলীৰ খাদ্য, গাহৰিৰ খাদ্য, কুকুৰাৰ খাদ্য, খনিজ মিশ্ৰণ, কেলছিয়াম, খাদ্য আৰু পানী যোগান ধৰা সঁজুলি আদি বিতৰণ কৰা হয়। প্ৰায় ২৫০ গৰাকী কৃষক-পশুপালকৰ মাজত ৫,০০০ টা উন্নত জাতৰ কুকুৰা পোৱালি, ২৫ টা গাহৰি পোৱালি, ২০ টা ছগলী পোৱালি বিতৰণ কৰা হয়। শৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ কৃষি মহাবিদ্যালয়ৰ বিজ্ঞানগুৰু ড° ৰঞ্জিত কুমাৰ শৰ্মা, চাপৰৰ বিশিষ্ট সাহিত্য সংগঠক তথা সাংবাদিক তিলক চন্দ্ৰ প্ৰসাদ আদিয়ে ভাষণ প্ৰদান কৰা অনুষ্ঠানৰ সামৰণিত শলাগ জ্ঞাপন কৰে কেন্দ্ৰটোৰ জ্যেষ্ঠ বিজ্ঞানী তথা মুৰব্বী ড° ফকৰুদ্দিন আলী আহমেদে।

(১ পৃষ্ঠাৰ ৩ কলমৰ পৰা)

খাৰিফকালীন সভা সম্পন্ন..

(কৃষি) ড° মৃগাল শইকীয়াই কয় যে মধ্য অসমৰ কৃষকসকল ভালেখিনি আগবঢ়োৱা আৰু এই অঞ্চলৰ মাটিভাগ সাৰুৱা হোৱাৰ সূত্ৰে কৃষি উৎপাদনো অধিক হয় বুলি উল্লেখ কৰি কৃষকসকলক সদায় তৎপৰ হৈ থাকি এইধাৰা অক্ষয় ৰখাৰ বাবে আশ্বিন জন্মায়। তেওঁ লগতে কৃষকসকলৰ মাজত দেখা দিয়া বাণিজ্যিক কৃষক আৰু অবাণিজ্যিক ভিত্তিত কৃষি নিৰ্ভৰ দুয়োধৰণৰ কৃষকৰ উপস্থিতিৰ বিষয়ে অৱগত কৰে। বৰ্তমান সময়ত উচ্চ শিক্ষিত আৰু কাৰিকৰী শিক্ষাৰে শিক্ষিতসকলৰ মাজতো কৃষিৰ প্ৰতি আগ্ৰহ জন্মাৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰে।

অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সম্প্ৰসাৰণ শিক্ষা সঞ্চালকালয়ৰ
পৰা প্ৰকাশিত পষেকীয়া কৃষি পত্ৰিকা
'ঘৰে-পথাৰে'ৰ
ইসংস্কৰণ নিয়মীয়াকৈ পঢ়ক আৰু পঢ়ুৱাওক।
- সম্পাদক

বছৰেকীয়া বৰঙণি : ১০.০০ টকা। **প্ৰতিখনৰ মূল্য :** ১.০০ টকা। **প্ৰকাশৰ স্থান :** অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়, যোৰহাট - ১৩। **সম্প্ৰসাৰণ শিক্ষা সঞ্চালক ড° মনোৰঞ্জন নেওগৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত আৰু প্ৰচাৰিত। অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয় অফছেট ছপাশাল, যোৰহাট - ১৩ ত মুদ্ৰিত।**

মুখ্য সম্পাদক : ড° ৰণজিৎ কুমাৰ সাউদ